

מקור המאמר בזוהר חדש מודש איכה דף קיא ע"א-ב
הספר על ירידת השכינה

אֱיכָה יִשְׁבֶּה בָּדָד, רַבִּי חַנִּינָא וּרְבָנָן פּוֹתְחִים הַכְּתוּב בָּאָדָם הַרְאָשׁוֹן. (בראשית כ) וַיַּקְרַב ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנְחֵהוּ בְּגַן עַדְן וְגֹן. וַיַּקְרַב, בָּמָה לְקַחַו? רַבִּי חַנִּינָא אָמַר, לְקַחַו בְּדָבָרִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא ח) קַח אֶת אַהֲרֹן. וּרְבָנָנוּ אָמַר, לְקַחַו בְּרוּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מלכים-ב ב) הַיּוֹם ה' לְקַח אֶת אַדְנִיךְ מַעַל רָאֵשׁ.

וַיַּנְחֵהוּ בְּגַן עַדְן, כִּדי לְהִיוֹת לוֹ מִנוּחָה, לְדִעָת וּלְהַכְּרִית הַחֲכָמָה וַהֲתֹרָה. שֶׁאָמַר רַבִּי חַנִּינָא, הַתֹּרָה לְמִדָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם. זֶה שֶׁכְתוּב (איוב כח) אָז רָאָה וַיַּסְפֵּר וְגֹן, וַיֹּאמֶר לְאָדָם. וְהִי מְלָאֵיכִי הַשִּׁרְתָּה מִקְלָסִים לִפְנֵי.

עַד שֶׁרָאָה סְמָא"ל בְּשָׁמִים, וַיַּתְקִנָּא בּוֹ, וַיַּרְדֵּן מִן הַשָּׁמִים כִּדְמוֹת צָל עַל נִחְשׁ. נִחְשׁ כִּתְקָרְבָּה וְהַכְּמָה שֶׁלֽוּ.

קִרְבָּה הַהְוָא נִחְשׁ לְגַבֵּי אַוְתָּהָא, דְּדִעְתָּא קְלָה מִן הָאִישׁ. מִכָּאן דַּאַתָּהָא לֹא אַתְּפַתָּת, אֶלָּא גַּרְאָה, וְהַצָּל עַלְיוֹן, הַתְּקָרְבָּה וְהַיְלָא דִילְיה.

אֱיכָה יִשְׁבֶּה בָּדָד, ר' חַנִּינָא וּרְבָנָן פְּתַחְיִ קְרָא בָּאָדָם הַרְאָשׁוֹן. (בראשית ב טו) וַיַּקְרַב ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנְחֵהוּ בְּגַן עַדְן וְגֹן. וַיַּקְרַב, בָּמָה לְקַחַו? ר' חַנִּינָא אָמַר, לְקַחַו בְּדָבָרִים. כִּמֵּה דָאָת אָמַר (ויקרא ז ב) כֵּה אֶת אַהֲרֹן. וּרְבָנָנוּ אָמַר, לְקַחַו בְּרוּת. כִּמֵּה דָאָת אָמַר, (מ"ב ב ח) הַיּוֹם ה' לְקַח אֶת אַדְנִיךְ מַעַל רָאֵשׁ.

וַיַּנְחֵהוּ בְּגַן עַדְן, כִּדי לְהִיוֹת לוֹ מִנוּחָה, לְדִעָת וּלְהַכְּרִית הַחֲכָמָה וַהֲתֹרָה. דָאָמַר רַבִּי חַנִּינָא, הַתֹּרָה לְפִרְמָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאָדָם. הַרְאָה הִיא דְּכַתִּיב, (איוב כח כ) אָז רָאָה וַיַּסְפֵּר וְגֹן, וַיֹּאמֶר לְאָדָם. וְהִי מְלָאֵיכִי הַשִּׁרְתָּה מִקְלָסִין לִפְנֵי.

עַד שֶׁרָאָה סְמָא"ל בְּשָׁמִים, וַיַּתְקִנָּא בּוֹ, וַיַּרְדֵּן מִן הַשָּׁמִים כִּדְמוֹת צָל עַל נִחְשׁ. נִחְשׁ גַּרְאָה, וְהַצָּל עַלְיוֹן, הַתְּקָרְבָּה וְהַיְלָא דִילְיה.

קִרְבָּה הַהְוָא נִחְשׁ לְגַבֵּי אַוְתָּהָא, דְּדִעְתָּא קְלָה מִן הָאִישׁ. מִכָּאן דַּאַתָּהָא לֹא אַתְּפַתָּת, אֶלָּא גַּרְאָה, וְהַצָּל עַלְיוֹן, הַתְּקָרְבָּה וְהַכְּמָה שֶׁלֽוּ.

קִרְבָּה אַוְתָּה נִחְשׁ לְאָשָׁה, שְׁדִעְתָּה קְלָה מִן הָאִישׁ. מִכָּאן שֶׁאָשָׁה לֹא מִתְּפִתִּית אֶלָּא בָּאָשָׁה

באתה אחרא. (בראשית ג') **ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים,** מיד פתח באף. מהכָא, דבתחלה דבריו של אדם ניכר מי הוא. כך הוא פתח באף, להודיע מי הוא.

נטל סימן זה, אם תקבל, אם לא תקבל. **והמשיכה בדברים,** עד שפתחה באות מ"מ, ואמרה (שם) מכל עז הַגְּזֵן אכל נאכל. מיד נטל הנחש את מ', וישם אותה על זרעו השמאלית, והיה ממתיין על וא"ו תי"ו מפיה, כדי להיות מorth נכוון לפניהם.

התחל לפתותה, עד דכתיב, (שם פסוק ו) **ותרא האשה,** בטעם מא סגי ותקופת מלמד, שפרחו האותיות וא"ו תי"ו, וסלקו להתחבר עם אות מ"מ. ואות מ"מ הייתה עולה ויורדת, ולא הייתה מתחברת (ד"ק יא ע"ב) עמהם, עד שנפתחה.

ופרחו ואיז תי"ו, ארבע ומניין, ועקיפו לאות מ"מ לאربع סטרין. דכתיב, (שם ו) **תפח מפריyo ותאכל ותתן גם לאישה.** (שם פסוק ו) **ונתקחנה עיני שנייהם.** הא ארבע ומניין ר' תה. מלמד, שסבירו לאות מ"מ לאربع צדדים, ומה"מ במציע, מות בכל סטרין.

ו מה"מ באמציע, מות בכל הצדדים. והנה ארבע פעמים ר' תה. מלמד שסבירו לאות מ"מ לאربع צדדים.

אחרת. (בראשית ג) **ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים,** מיד פתח באף. מפני שבתחלה דבריו של אדם ניכר מי הוא. כך הוא פתח באף, להודיע מי הוא.

נטל סימן זה - אם תקבל, אם לא תקבל. **והמשיכה בדברים,** עד שפתחה באות מ"מ, ואמרה מכל עז הגן [אכל] נאכל. מיד נטל הנחש אותן אותות מ', וישם אותה על זרעו השמאלית, והיה ממתיין על וא"ו תי"ו מפיה, כדי להיות מorth נכוון לפניהם.

התחל לפתותה, עד שכותוב (שם ותרא האשה, בטעם גדול ותקופת מלמד שפרחו האותיות וא"ו תי"ו, ועליהם להתחבר עם האות מ"מ, והאות מ"מ הייתה עולה ויורדת, ולא הייתה מתחברת עמהם, עד שנפתחה.

ופרחו ואיז תי"ו ארבע פעים, והקיפו את האות מ"מ לאربع צדדים, שכותוב (בראשית ג) ותפח מפריyo ותאכל ותתן גם לאישה וכרי ונתקחנה עיני שנייהם. והנה ארבע פעמים ר' תה.

כמו שגовар (ירמיה ט) כי עליה מות בחולוגינו, זה סמא"ל, שהוא אחד מחלונות השמים. ועל זה (תהלים פט) מי גבר יחיה ולא יראה מות. מיד שלט בה והטיל בה זהמא. ירד הקדוש ברוך הוא לראות, ויתהבא האם ואשתו.

בא וראית, קדם שהחטא היה השכינה עטרה על ראשיהם, להיות בשביבם שורה על העולם. כיון שהחטא, כביכול תשכח, והסתלקה ולא שלטה. והקדוש ברוך הוא התחיל לקוונו, ואמר איליה, מה יראה ממנה? השלטון הוסר ממנה. אף כאן בחרבון בית המקדש

השליטון הוסר, והקדוש ברוך הוא התחיל לספוד, ואמר איליה, מה תראה עלייה?

ספר אור הזוהר (עמ' 346)

טו) בכל יום בפרטיות צרייכים למד חכמת הקבלה – אין להמתין עד שימלא ברוסו בש"ס ופוסקים, כי מי יודע במה חי

אמרו חכמיינו זכרונם לברכה (קדושים ל'). לעולם ישlish אדים שנוטיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד. והקשות שם בגמרא: וכי ידע אניש במה חי? ומתרץ: כי אמרין ביום, ופרש רשי' שם: ב' ימים מקרא, ב' ימים משנה, ב' ימים תלמוד. ובתוספות שם בתוב, דלא נהירא, דابتוי איליה למיפרק מי ידע במה חי. וכן נראתה ליה לפרש "ליומי", שבכל يوم ויום עצמו ישlish. וכן אנחנו נהנים בלמוד הקבלה שבכל יום ויום אנו ממלאים ברוסנו בש"ס ופוסקים, ואחר כך אנו עוסקים בקבלה, כי להמתין עד שימלא אדם ברוסו בש"ס ופוסקים, מי יודע במה חי, ועל ברוח הבוגה בכל יום בפרטיות. דברי פי חכם חז ואמת ושותפים יישך, בפיorous התוספות (גיטין ט.). עין שם.

(הגאון הצדיק מוריינו הרב יצחק אייזיק מיריטשוב)

שאלה: אמר נא ל, האם יכולם לעשות סעודת סיום גם על למד ספר אחר מהזוהר, כמו שעשו שיעורים אחר כל מסכת, ונפקא מינה לעניין סעודת מצוה, וכן לעניין תענית בכורדים בעבר פסה.

תשובה: הנה הלומד בהבנה את ספר הזוהר בלו והשלימו, יוכל לעשות סעודת מצוה במנחה ישראל, יוכל לפטור בה גם את הבכורים בעבר פסה.

כמה דאת אמר, (ירמיה ט כ) כי עליה מות בחולוגינו. דא סמא"ל, דאייה חד מחולוגני שמייא. ועל דא (תהלים פט מט) מי גבר יחיה ולא יראה מות. מיד שלט בה, והטיל בה זהמא. נחת קוידשא בריד הזוא למיכמי, (בראשית ג) ויתהבא האדם ואשתו.

תא חזי, קודם שהחטא היה השכינה עטרה על ראשיהם, להיות בשביבם שורה על העולם. כיון שהחטא, כביכול, תשכח, ואסתלקת ולא שליטה. וקוידשא בריד הוא שאירי לקוינו, ואמר איליה, מה תראה מינה, שלטנותא אעדוי. אוף הכא בחרבון כי מקדשא, שלטנותא אעדוי, וקוידשא בריד הוא שאירי למיספה, ואמר איליה, מה תראה עלייה.

השליטון הוסר, והקדוש ברוך הוא התחיל לספוד, ואמר איליה, מה תראה עלייה?